

Pytania prejudycjalne

1) Czy w ramach kontroli zgodności z prawem lub wykładni rozporządzeń (WE) nr 535/94 ⁽¹⁾, 1832/2002 ⁽²⁾, 1871/2003 ⁽³⁾ i 2344/2003 ⁽⁴⁾, w drodze których została wprowadzona uwaga dodatkowa 7 (NS) do Rozdziału 2 (w tamtym czasie o numerze 8) i następnie zmieniona można się powołać na decyzję DSB (Organu Rozstrzygania Sporów WTO) z dnia 27 września 2005 r. dotyczącą wykładni pojęcia „solone” zawartego w pozycji 0210 nawet jeżeli uprzednio nastąpiło zgłoszenie do postępowania celnego „Wprowadzenie do swobodnego obrotu celnego”?

2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Jak można ustalić czy doszło do istotnych zmian mięsa drobiowego?

3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

a) czy wyżej wymienione rozporządzenia są w świetle decyzji DSB z dnia 27 września 2005 r. ważne w zakresie w jakim stanowią, że mięso należy uważać za solone w rozumieniu pozycji 0210 jeżeli całkowita zawartości soli w nim wynosi 1,2 % masy lub więcej?

b) czy wyżej wymienione rozporządzenia należy w świetle decyzji DSB z dnia 27 września 2005 r. interpretować w ten sposób, że mięso o całkowitej zawartości soli 1,2 % lub więcej należy zgodnie z uwagą dodatkową 7 (NS) do Rozdziału 2 uważać za istotnie zmienione i „solone” w rozumieniu pozycji 0210 i że nie można wykluczyć zaklasyfikowania do pozycji 02010 mięsa o całkowitej zawartości soli mniejszej niż 1,2 % jeżeli zostanie udokumentowane, że uległo ono istotnym zmianom w następie solenia?

4) W razie udzielenia na pytanie 3 lit. a) odpowiedzi twierdzącej:

Jak należy ustalić czy solenie umożliwia długotrwałe zakonserwowanie mięsa drobiowego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 535/94 z dnia 9 marca 1994 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 68, s. 15).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 290, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1871/2003 z dnia 23 października 2003 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 275, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2344/2003 z dnia 30 grudnia 2003 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 346, s. 38).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Haarlem (Niderlandy) w dniu 2 lipca 2010 r. — X B.V. przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst P

(Sprawa C-320/10)

(2010/C 246/46)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Haarlem

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X B.V.

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst P

Pytania prejudycjalne

1) Czy w ramach kontroli zgodności z prawem lub wykładni rozporządzeń (WE) nr 535/94 ⁽¹⁾, 1832/2002 ⁽²⁾, 1871/2003 ⁽³⁾ i 2344/2003 ⁽⁴⁾, w drodze których została wprowadzona uwaga dodatkowa 7 (NS) do Rozdziału 2 (w tamtym czasie o numerze 8) i następnie zmieniona można się powołać na decyzję DSB (Organu Rozstrzygania Sporów WTO) z dnia 27 września 2005 r. dotyczącą wykładni pojęcia „solone” zawartego w pozycji 0210 nawet jeżeli uprzednio nastąpiło zgłoszenie do postępowania celnego „Wprowadzenie do swobodnego obrotu celnego”?

2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Jak można ustalić czy doszło do istotnych zmian mięsa drobiowego?

3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

a) czy wyżej wymienione rozporządzenia są w świetle decyzji DSB z dnia 27 września 2005 r. ważne w zakresie w jakim stanowią, że mięso należy uważać za solone w rozumieniu pozycji 0210 jeżeli całkowita zawartości soli w nim wynosi 1,2 % masy lub więcej?

b) czy wyżej wymienione rozporządzenia należy w świetle decyzji DSB z dnia 27 września 2005 r. interpretować w ten sposób, że mięso o całkowitej zawartości soli 1,2 % lub więcej należy zgodnie z uwagą dodatkową 7 (NS) do Rozdziału 2 uważać za istotnie zmienione i „solone” w rozumieniu pozycji 0210 i że nie można wykluczyć zaklasyfikowania do pozycji 02010 mięsa o całkowitej zawartości soli mniejszej niż 1,2 % jeżeli zostanie udokumentowane, że uległo ono istotnym zmianom w następcie solenia?

4) W razie udzielenia na pytanie 3 lit. a) odpowiedzi twierdzącej:

Jak należy ustalić czy solenie umożliwia długotrwałe zakonserwowanie mięsa drobiowego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 535/94 z dnia 9 marca 1994 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 68, s. 15).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 290, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1871/2003 z dnia 23 października 2003 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 275, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2344/2003 z dnia 30 grudnia 2003 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 346, s. 38).

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-321/10)

(2010/C 246/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Alcover San Pedro i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla dostosowania się do dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europej-

skiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tym Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom państwa członkowskiego, ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2001/2/WE upłynął w dniu 14 maja 2009 r. Do dnia wniesienia skargi strona pozwana nie przyjęła jeszcze wszelkich niezbędnych przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) w dniu 5 lipca 2010 r. — Medeva BV przeciwko Comptroller-General of Patents

(Sprawa C-322/10)

(2010/C 246/48)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Medeva BV.

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents.

Pytania prejudycjalne

1) Rozporządzenie 469/2009 ⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem”) wśród celów określonych w preambule wymienia potrzebę zapewnienia, by przyznawanie SPC przez każde z państw członkowskich Wspólnoty uprawnionym z patentów krajowych lub europejskich odbywało się na tych samych warunkach, jak wskazano w motywach 7 i 8. W braku wspólnotowej harmonizacji prawa patentowego, co oznacza użyte w art. 3 lit. a) rozporządzenia sformułowanie „produkt chroniony jest patentem podstawowym pozostającym w mocy” i jakie są kryteria rozstrzygnięcia tej kwestii?